

[Glistrup]

nen i Bruxelles i forgårs, selvfølgelig er konstruktivt at se at nå frem til så gode løsninger, som nu inden for disse umulige muligheder er blevet tilbage efter denne skændselsrejse, som fiskeriministeren foretog til Bruxelles her i forgårs. Det skal ikke komme til at skorte på fremskridtspartiets positive og konstruktive medvirken til, at vi får det mindst dårlige ud af en elendig situation.

Uden at man med nogen som helst føje kan beskyldte os for at ville lave medieflip, som hr. Stubkjær Pedersen så lidet passende udtrykte det, må man dog have lov til, når man har passeret den milesten på vejen ned i afgrunden, som vi passerede i tirsdags, fra folketingets side at standse op og få en debat om, hvorfor det gik så forfærdelig galt. Hvad var det dog, vi begik af dumheder og tåbeligheder undervejs frem til dette? Hvordan kan vi undgå at lave noget tilsvarende? I dag holder vi andensdagsgilde efter den smukke servering dernede med krystalglassene i Bruxelles. Vi bør her tage en debat, hvor vi simpelt hen finder frem til, hvad vi gjorde forkert. For at der blev gjort noget forkert, er jo helt åbenbart. Når bortses fra rædslernes rædselsmåned, december 1979, har jeg i hvert fald i de 9 år, jeg har siddet i folketinget, ikke oplevet nogen som helst sag, hvor nogen regering har handlet så dårligt til varetagelse af danske interesser, som det er sket i denne situation, hvor udenrigsministeren, statsministeren og fiskeriministeren i den nævnte rækkefølge har dokumenteret deres totale uduelighed til at varetage dansk fiskeris og dansk fiskeindustri's interesser.

Vi havde en ekspanderende fiskerivirksomhed i Nordsøen, der vel var kommet op på 43-44 pct. af, hvad der fangedes dér, og når nu det tiår var udløbet, som vi måtte give England henstand med, nemlig den 1. januar 1983, kunne vi regne med, at vi skulle op på 53-54-58-62 pct. af Nordsøfiskeriet. Det havde vi alle de juridiske muligheder for at opnå, hvis vi bare havde holdt blodet koldt, og hvis vi ikke absolut skulle bøje os for disse forskellige afpresningsforsøg, der blev foretaget dernede. Danmark havde alle gode kort på hånden, så snart vi havde rundet den 1. januar 1983. Der skulle usædvanligt kludremikleri til, for at vi ikke skulle komme op på at blive den absolut dominerende fiskerination i Nordsøen, sådan som vore fiskeres og fiskeindustri's dygtighed og

effektivitet og fleksibilitet så ganske klart berettigede til.

Hvad er der så sket? Det hele er tabt på gulvet. Bevares, vi har fået lov til at beholde sølle 21 pct. i 1983, men det er jo simpelt hen, fordi den skrantende engelske fiskeindustri og fiskeri ikke kan brede sig hurtigere. Man har simpelt hen lagt strikken om dansk fiskeris og dansk fiskeindustri's halse i den grad, at ingen virkelig tør investere – og det er jo det, der er forudsætningen for, at dansk fiskeri og fiskeindustri også i de kommende år kan være dem, der klarer landets problemer. Hvordan i alverden skulle de kunne klare de opgaver, når de må regne med den slags forræderi fra den danske regerings side, som de nu har været ude for? Hvis de ikke hele tiden holder sig up to date, så bliver det aldeles håbløst. Hvordan skal det gå, hvis de i stedet for – som en fisker lige i disse minutter står og siger på Danmarks Radios program 1 i programmet »Fiskernes halve time« – skal regne med, at de først og fremmest skal have juridiske lærebøger med, når de sejler rundt ude på Nordsøen og skal klare både de rent maritime opgaver og de fiskefangstmæssige opgaver, for at finde ud af alle de mange bestemmelser? De kan når som helst blive kapret af de britiske kanonbåde, fordi man har opgivet EF-havet som et frit hav, hvor alle kan fange fisk fuldstændig frit og uafhængigt af hinanden, bare man er indregistreret i en af EFs 10 medlemsstater. I stedet for har man krænkert hele grundlaget for Danmarks tilslutning til EF, nemlig den fri konkurrencelighed imellem alle, og underkastet sig dette jernstøvletramp fra jernladyen derovre i Downing Street. Derfor må man simpelt hen regne med, at danske fiskere kan blive opbragt hvor som helst og når som helst.

Fiskeriministeren påstår, at de 11 hensigts-erklæringer, som blev vedtaget for 2 dage siden nede i Bruxelles, vil kunne hjælpe Danmark. Men jeg tror, at enhver, der læser disse hensigtserklæringer, vil sige, at de faktisk konkurrerer med hinanden om at være aldeles indholdstomme og indholdsløse. Der er intet givet til Danmark, ikke så meget som en halv vestmakrelunge. Man har ingen som helst garantier vedrørende bifangst eller disse 2.000 t torsk, eller hvad der er tale om.

Det er ikke bare noget, vi siger fra fremskridtspartiets side. Det må have været bittert